

opnå, at det offentlige også deltager i underskuddet ved tilbagebetaling af de skatter, der i virkeligheden er betalt under urigtige forudsætninger i det eller de foregående år. En sådan prompte tilbagebetaling er naturligvis først og fremmest en retfærdighedshandling, fordi det nu har vist sig, at virksomheden over en noget længere periode ikke var så overskudsgivende, som man troede, da man foretog skatteopgørelsen på den driftsøkonomisk set unaturlige vis, at man lod et jerntæppe gå ned ved regnskabsårets udløbsdag, mens virksomheden naturligvis foregår kontinuerligt på begge sider af 31. december, eller hvornår man nu måtte have statusdag. Dertil kommer imidlertid, at det er en langt sundere og hurtigere måde at hjælpe virksomheder i nød på end ved den socialdemokratiske metode med alskens særbureaukratforanstaltninger, jfr. eksempelvis lov nr. 315 af 26. juni 1975 om oprettelse af en fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder.

Princippet om at tilbageføre underskud er også anvendt i lov nr. 290 af 26. juni 1975 om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. Den pågældende lov er imidlertid snævert tidsbegrænset, hvorhos den ensidigt favoriserer juridiske personer, hvilket er særdeles uheldigt i disses

konkurrencekamp med personligt ejede virksomheder.

Tilbageførselsretten i nærværende forslag er derhos udformet teknisk således, at den overhovedet ikke vil volde vanskeligheder. Hverken for skatteydere eller myndigheder, jfr. spalte 1897-1899 i folketingsforhandlingen 20. november 1975.

Det stillede forslag svarer ret nøje til F 36 af 17. oktober 1975 (Folketingstidende 1975-76, sp. 1885-1907, 3277-3280 og 10751-10758 samt tillæg A. sp. 979, tillæg B. sp. 291 og 2013). For så vidt angår § 2, stk. 4, i lov om særlig indkomstskat, er der dog i mellemtiden sket forbedring ved lov nr. 326 af 10. juni 1976.

Om tilsvarende ny lovgivning i udlandet henvises til Skattepolitisk Oversigt 1976, 47 og 221 f (Vesttyskland) og 222 (Holland). Også i øvrigt er lignende regler som her foreslået almindelige i vore udenlandske konkurrentlande. I Sverige kan imidlertid fremføres i seks år, i Norge ti år, i Island, Finland, Canada, Belgien, Frankrig, Vesttyskland, Italien, Luxembourg, Spanien, Østrig, Japan og USA i fem år, og i England og Irland kan underskud fremføres uden tidsbegrænsning. Adgang til underskudstilbageførsel findes i Vesttyskland, Holland, England, Norge, Canada og USA.